

24.kapittel – Guds Vitner (Jesaja kap.42;8 – 44;28)

"Syng en ny sang for Herren" (kap.42;10).

En "ny" sang i Bibelen pleier å ha noe med forløsning å gjøre og i dette tilfelle var det forbundet med "nye ting". *"De ting som er forkynt tidligere, se, de er kommet. Og nå forkynner jeg nye ting. Før de spirer fram, lar jeg dere høre om dem."* (v.9). De ting som Moses hadde forkynt var oppfylt. Israel var blitt ødelagt av Assur og Judas synder var så store at de også ville lide samme skjebne. Gud, ved Jesaja, talte nå om tilkommende ting, først om Babels ødeleggelse og dernest om de velsignelser som ville komme over hele nasjonen.

Israel var blitt kalt til å tjene Gud. De var Guds "tjener" (kap.42;19). Jesaja forsøkte å vekke dem: *"Dere døve, hør! Og dere blinde, lukk øynene opp og se!"* (v.18). Ved å betrakte sin historie i lyset av Guds ord, kunne de ha sett at de selv var skyld i det som hadde rammet dem (v.24), *"men de la det ikke på hjerte"* (v.25).

"Jeg, jeg er Herren"

De hadde sviktet, men Guds hensikt ville ikke svikte. For sin egne skyld (kap.43;25) ville han føre nasjonen igjennom ulykker og vanskeligheter tilbake til samfund med seg selv. Idet Gud åpenbarte disse ting utfordret han hele verden (43;9) og ga hver enkelt anledning til å høre, se og forstå at Bibelen er pålitelig og at Israel er Guds vitner (v.10-11).

Abraham var 100 år gammel og Sarah i en satt alder, men ingenting var for vanskelig for Gud og ifølge hans løfter fikk de en sønn – Isak. Sannelig kunne Gud si: *"Og nå, så sier Herren, som skapte deg, Jakob, som dannet deg, Israel ..."* (kap.43;1). Han frelste dem fra Egypt og gjorde en pakt med dem i Sinai. De tilhørte ham (v.1). Han var trofast (v.2) selv om de hadde vært utro (v.22-24). Han hadde straffet nasjoner for deres skyld (v.3) og ville snart flytte Babel fra sitt sted (14-17).

En annen "utgang"

Disse ord styrket og trøstet de trofaste iblant folket, de som *"ventet på forløsning for Jerusalem."* Som han hadde ført dem ut av Egypt ville Gud nå føre dem ut av nasjonene tilbake til Israels land. *"Frykt ikke! Jeg er med deg. Fra Østen vil jeg la din ætt komme, og fra Vesten vil jeg samle deg. Jeg vil si til Norden: Gi dem hit! – og til Syden: Hold dem ikke tilbake! La mine sønner komme fra det fjerne og mine døtre fra jordens ende ..."* (v.5-6).

Dette har allerede begynt, men kan bare bli verdsatt av de som studerer Guds Ord. Dessverre er det mange blinde som leser Bibelen, noen som ikke vil forstå at nasjonen Israel fremdeles er Guds vitner og tjener. Det er andre igjen som ærlig mener at denne jord vil bli fullstendig ødelagt når Guds straffedommer rammer menneskeheten. Israel står som et vitne mot denne påstand, for: *"Han som spredte Israel, skal samle det og **vokte det**, som en hyrde vokter sin hjord."* (Jer.31;10).

Den "nye ting" Gud vil gjøre er å føre det frafalne Israel tilbake til paktssambånd igjen. *"Det folket jeg har dannet meg, skal forkynne min pris."* (Jes.43;21). Gud vil rens dem (v.25) og

utgyde sin ånd over dem (kap.44;3). På den dag vil Herrens forløste synge den "nye sang": *"Rop av jubel, dere himler! For Herren utfører sitt verk. Rop med fryd, dere jordens dybder! Bryt ut i jubel, dere fjell, du skog og hvert tre i deg! For Herren gjenløser Jakob, og på Israel vil han åpenbare sin herlighet."* (kap.44;23). Og, som Paulus forklarer, vil den tid også være oppstandelsens og forløsningens tid for alle Guds hellige (Rom.11,15).

Guds ord er bekreftet. *"Er det noen Gud foruten meg? – Det er ingen klippe, jeg kjenner ingen."* (kap.44;8). Han er skaperen (v.24) men han er også frelseren (kap.43;11), èn som åpenbarer sin hensikt og oppfyller sitt ord (kap.44;26) den eneste og sanne Gud – Israels Gud.